

Naročnina mesečno 12 Lir, za inozemstvo 20 Lir — nedeljska izdaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 50 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate. Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Slovene

Izaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Lubiana. Telefon 4001—4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Abbonamenti: Mese 12 Lire; Estero, mese 20 Lire, Edizione domenica, anno 34 Lire, Estero 50 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti; 10.349 per le inserzioni. Filiale: Novo mesto.

Vojno poročilo št. 725:
Sijajni letalski uspehi
16 angleških letal sestreljenih

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil ob-
javlja:
V Cirenajki živahno ogledniško delova-
nje. Odbili smo nasprotne oglednice ter zajeli
nekaj ujetnikov.
Naši letalci so imeli nadaljnje sijajne uspe-
he, ko so brez lastne škode v celih vrstah srditih
dvobojev sestrelili devet angleških letal.
Naši bombniki so bombardirali cilje v Mi-
kabbu in so napadeni od sovražnih lovskih letal
sestrelili dva »Spitfireja«, dočim so 4 nadaljnje
sestr-lila lovska letala, ki so bila v spremstvu
naših bombnikov. Vsa naša letala, ki so bila
sicer zadeta in so imela nekaj ranjenih, so se
vrnila.
Neki naš konvoj je bil brez uspeha napa-
den v Sredozemlju od podmornic in letal,
od katerih je profiletalsko topništvo s spremlje-
valnih ladij sestrelilo eno angleško letalo, ka-
tero je padlo v morje.
Zadnjo noč so angleška letala spustila ne-
kaj bomb v okolici Messine med krajema

Nov državni minister
Rim, 26. maja. AS. S svojim ukazom, ki bo v
kratkem objavljen, je Kralj in Cesar na predlog
Duceja imenoval za državnega ministra grofa
Enrica San Martina Valberga, senatorja.

**Dino Alfieri, član velikega
fašističnega sveta**
Rim, 26. maja. AS. S svojim ukazom od dne
24. maja je Duce imenoval veleposlanika Dina Al-
fierija za člana velikega fašističnega sveta za dobo
treh let.
Rim, 27. maja. AS. Veleposlanik Dino Alfieri
je že v rani mladosti stopil na politično polje, se
boril proti subverzivnosti, bil je ekvadrst ter se
je udeležil Pohoda na Rim. V vojni je bil ranjen
in odlikovan, bil je poslanec ter državni podtajnik
ministertva za korporacije od 9. novembra 1922
do 20. julija 1932. 26. avgusta 1935 ga je Duce
imenoval za podtajnika ministertva za tisk in pro-
pagando, 9. junija naslednjega leta pa za ministra
v istem ministertvu, ki se je spremenilo v minist-
ertvo za narodno kulturo, kjer je ostal od 31. okt.
1939, ko je bil imenovan za veleposlanika. Najprej
je bil veleposlanik pri sv. Stolici in sicer od 7. no-
vembra 1939. do 30. aprila 1940, ko je bil imeno-
van za veleposlanika v Berlinu, kjer je pri prija-
teljskem in zavezniškem narodu predstavniki tesne-
ga političnega in duhovnega sodelovanja med obe-
ma narodoma Osi. Njegovo imenovanje za člana
Velikega sveta je novo visoko priznanje njegove
delavnosti, ki jo vsak čas navdaja popolna disci-
plina napram idealom revolucije ter neomajna vda-
nost Duceju.

**Italijanski finančni minister
v Budimpešti**
Budimpešta, 27. maja. AS: Italijanskemu finan-
nemu ministru grofu Thaonu di Revelu, ki pride v
sredo zjutraj v Budimpešto, pripravljajo prisrčen
sprejem. Zastopstvo madžarskih finančnih osebnosti
bo visokega italijanskega gosta sprejelo na madžar-
ski meji, da bi fašističnemu ministru prinesli po-
zdrave madžarskega finančnega ministra in madžar-
skih finančnikov.

**Ameriške izgube
na Karibijskem morju**
Lisbona, 27. maja. AS: Ameriško mornariško
ministertvo objavlja, da so bili potopljeni trije tr-
govski parniki, ki so vozili v ameriški službi. To so
bili ameriški, nizozemski in norveški parnik. Ti
3 parniki so bili potopljeni na Karibijskem morju.

Zbiranje Židov v Moskvi
Rim, 27. maja. AS: V Moskvi se vrši te dni
nekak občni zbor vseh uglednejših Židov iz vse
Rusije. Ti Židje so poslali ognjevit poziv vsem Ži-
dom po svetu, da bi Židje v vseh deželah in na
vseh bojiščih sodelovali pri boju proti Osi in pod-
pirali boljševojsko v njenem boju nasproti
Nemčiji.
Zborovanje je odprl židovski igralec Mihoels,
ki si je ob tej priliki privzel vlogo novega Jozveja.
V svojem govoru je pozval vseh 12 plemen na petih
delih sveta, da naj podpirajo boljševojski boj. Odmev
tega zborovanja je bil velik in plutokratske centrale
v Angliji in v Ameriki so židovskemu zborovanju
dale ogromen odmev v vsej svoji propagandi. Židom
so bili razposlani pozivi, da naj se priključijo an-
gleškim in ameriškim vojskam.
Jasno je, da Churchill in Roosevelt potrebuje-
ta sedaj za svoje topove tudi židovsko meso, ker pri-
manjkuje zavezniških bojevnikov. Toda Židje
so precej gluhi na to uho. Ljubše jim je imeti take
govore, kakor jih je imel sovjetski igralec v Moskvi.

**Kitajski general se je predal
Japoncem**
Tokio, 27. maja. AS: Agencija Domei poroča,
da se je kitajski general Sučueuang predal Japon-
cem s svojimi 5000 možmi, in sicer v južnem odseku
pokrajine Hupeh. Kitajski general in njegovi možje
so izrazili željo, da hočejo na strani japonskih čet
nadaljevati boj proti režimu generala Čangkajska.

Tokio, 27. maja. AS: Uradno je bilo objavljeno,
da so japonske čete zasedle otoke Lombok, Soum-
bava in Flores v Sundskem otočju.

Z vsega sveta
Nemčija
Nemško sodišče za obrambo države v Berlinu
je obsodilo na smrt zakonca Bielefelda in njunega
prodajalca, ker so skupaj skrivali večje količine
blaga in se skrivaj pečali s klanjem živine.

Japonska
Japonski pravosodni minister je izjavil, da je
državni tožilec v Tokiu uvedel preiskavo proti tuj-
cem in nekaterim Japoncem, ki so osumljeni, da so
vohunili v korist kominterni. Aretiranci so obdol-
ženi, da so kršili zakon o varnosti in predpise o
narodni obrambi. Med preiskavo so zaprli tudi po-
elanca Kena Inukija, ker so pri njem našli skriv-
ne spise.

Francija
Francoskega kardinala Baudrillarta so v so-
booto svečano pokopali v Parizu. Mašo zadušnico
je imel pariški kardinal Suhard. Pri pogrebu je bil
tudi navzoč predsednik vlade Laval. Na pogreb so
prišli tudi vsi francoski kardinali, nadškofje in
škofje in člani francoske akademije. Po končanih
obredih so kardinalovo truplo prepeljali na kato-
liško univerzo in v kapeli univerze položili v grob-
nico.

Turčija
Predsednik turške republike je govoril na ve-
likem mladinskem zborovanju, ki je bilo v stadio-
nu v Ankari. Predsednik republike Izmet Ineni je
pozval turško mladino, da naj se čuva pred eleh-
ernimi osebnimi gibanji in naj ne verjame tistim, ki
jo hočejo brezvestno usmeriti v gibanja, ki so
škodljiva državi.

V Srednji Anatoliji je poplava poškodovala
300 hiš, mnogo mostov in povzročila zelo veliko
škodo na poljih in med živino.

Čile
Včeraj se je začelo izredno zasedanje čilskega
parlamenta. Predsednik republike je imel na prvi
seji parlamenta govor, v katerem je govoril o po-
lozaju Čileja. Zlasti je podčrtaval posebne dolžno-
sti, ki jih ima Čile kot nevojskujoca ee država in
je poudaril, da bo Čile strogo nevtralen. Čile hoče
ohraniti prijateljske zveze z vsemi državami in
ostati nevtralen tako, kakor to odgovarja volji na-
roda.

Tokio, 26. maja. AS. Prom. min. je objavilo,
da se je 13. maja potopila ladja »Nagasaki«
(5268 ton), ker je trčila ob neko japonsko mino
blizu pristanišča Nagasaky. Večina potnikov in
posadke je bila rešena. Nesreča je zahtevala
13 mrtvih, 26 ljudi pa pogrešajo.

Obširen pritisk na Kitajsko
Tokio, 27. maja. AS: Listi objavljajo, da je po-
veljnik parnika »Nagasaki Maru«, ki se je potopil
dne 13. maja, ker je zavozil na mino pri Nagasakiju,
izvršil harakiri. Zapustil je ginjliva pisma za svojo
ženo in predsednika paroplovne družbe, kateri je
parnik pripadal.

Saigon, 27. maja. AS. Vojno poročilo, ki je
bilo včeraj objavljeno v Cungkingu, priznava, da
je padla kitajska postojanka Ivu. Prav tako so Ja-
ponci zasedli postojanko Cang, ki je 18 km jugo-
vzhodno od Ivuja. Isto poročilo priznava, da so
japonske kolone prodrle v Junan, ki leži 5 km južno
od Ivuja.

Tokio, 26. maja. AS. Japonski cesarski glavni
stan podaja sledeče rezultate iz pomorske bitke
v Koralskem morju:
Potopljena je bila ameriška križarka vrste
»Portland« (9800 ton), težko poškodovana pa
je bila bojna ladja vrste »North Carolina« in
sicer v spopadu 7. in 8. maja. Ti dve ladji je
treba pritišeti še k petim ladjam, ki so bile po
prvobitnih sporočilih uničene v bitki. Dalje se
je ugotovilo, da je spadala težko poškodovana
križarka, o kateri govori prvo uradno sporo-
čilo, iz vrste križark »Louisville«. Seznam so-
vražniških ladij, ki so bile v tisti bitki po-
topljene, je tale: 1 bojna ladja vrste »Cali-
fornia«, 2 letalonosilki vrste »Saratoga« in
»Yorktown«, 1 križarka vrste »Portland«. Po-
škodovane nasprotnikove ladje: angleška bojna
ladja vrste »Warspite«, ameriška bojna ladja
vrste »North Carolina«, britanska križarka vrste
»Cambera« in ameriška križarka vrste »Louis-
ville«.
Tokio, 26. maja. AS. Japonske čete, ki na-
padajo vojsko maršala Čangkajska, so prispele
v bližino nekaj deset kilometrov od Kinhuaja,
ki je najvažnejše sovražnikovo oporišče na
vzhodnem delu pokrajine Čekiang. Japonski
ogledniški oddelki poročajo, da je general Ku-
hutung, poveljnik tretjega vojnega pasu, menda
sklenil zapustiti Kinhuaj, kajti v kraju vlada
silen nered zaradi umikanja 80. kitajske ar-
made, kateri so Japonci tik za petami. Vse
vojaške objekte v mestu, kakor tudi prometne
naprave, so japonski bombniki požgali ali pa
porušili.
Tokio, 26. maja. AS. Načelnik tiskovnega od-
delka japonskih oboroženih sil, ki se bore v vzhod-
ni Indiji, poroča, da so japonske izkrčevalne čete
v tesnem sodelovanju z vojnimi ladjami zasedle
otoke Lombok, Sinbava in Flores.
Tokio, 27. maja. AS: Predsednik lista »Japan
Times« je govoril po radiu o položaju in je izjavil,
da bi ne prišlo na Tihem morju do vojne, če bi
Američani bolj poznali Japonsko in japonski narod.
Ameriško ljudstvo je moralo v vojno, ker so to ho-
teli njegovi politični voditelji. Vojna je bila Japo-
nski vsiljena in o tem ne more nihče dvomiti. Japo-
nska ne bi nikdar mogla sprejeti ponižujočih po-
gojev, ki jih je ameriška vlada hotela vsiliti. Japo-
nska je bila po svoji časti prisiljena odbiti pogoje in
zgrabit za orožje.

Duce na Sardiniji. Duce se poklanja na Garibaldijevem grobu v Capreri

Miklova Zala

SPISAL DR. J. SKET

RISAL E. GODEC

160.

V drugo potka prišlec na vrata. Zdaj pride odpirat Mirko: »Ali si ti, Stefan? Dobro jutro.« Nato poda tovarišu roko in ga povabi v hišo. Gbadva stopita v Mirkovo sobo. — Stefan je bil sin kmeta Mačka, pogumen in čvrst mladenič. Njega in še tri druge si je izbral Mirko, da oprezujejo za Turke.

161.

»Kaj mi poročáš dobrega, Stefan?« vpraša Mirko. »Kaj si videl na preži? Govori, prijatelj!« »Mnogo ne vem, ali kar je znano, ni nič dobrega, sicer bi ne bil vso noč jezdil. Sapo mi je jemalo. Tako me je nesel moj vranec.« Izgovorivši nagne utrujeni tovariš čašo pelinkovca, da se okrepeča in začne praviti:

162.

»Vsi štirje, ki si nas bil odposlal na prežo, smo jahali proti mestu, kjer pa nismo nič zvedeli o Turkih. Zato smo jezdili naprej proti meji. Tam je bilo zbranih kakih tri tisoč kmetskih zaveznikov, znana kmetska zveza, ki jo je ustanovil letos Peter Vunderlih. Med njimi sem bil v taboru. Toda poslušaj, Mirko!«

Službe

Dobe:

Hlapca

za kmečka dela - sprejemem takoj. Ahlin, Jezica št. 16, pri Ljubljani.

Čevljarskega pomočnika

za mešana dela, sprejemem takoj stalno — z oskrbo. Ponudbe na upr. »Slovenca« pod: »Na delo« št. 3262.

Prodamo

Šivalni stroji

pogreznjivi, ugodno na prodaj. Feliks Toman ml., Costova 7.

Krojški šivalni stroj

prodaj. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 3264.

Prodaj

več pohištva. Sv. Jerneja cesta št. 25.

Vreče, bale in krpe

za čiščenje strojev, prodaj: Metalia, Gosposvet-ska 16.

Kavni mlinček

zelo močan, 1/2 PH, prodaj za 2500 lir. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 3271.

Kupimo

Pozor!

Zopet kupujem vse vrste vreče in odpadke (krojaške, volnene, šiviljske) in stare cunje po najvišji ceni. — Alojz Grebenc, Sv. Petra cesta št. 33. Telefon 34-26.

Brizgalko

za sadno drevje, kupim. Šišenska 14, Neubauer.

Obet

Zajčje kože

nam dajte takoj v strojenje, da vam jih molli ne poškodujejo. L. ROT, krznarstvo v Ljubljani, Mestni trg 6.

Krznene plašče

in drugo kožuhovino sprejemamo v shrambo. Tudi za potrebna popravila imamo sedaj največ časa. L. ROT, krznarstvo, Ljubljana, Mestni trg 6.

Sokrat na ulici

Nekega dne se je Sokrat sprehajal po ulici. Kar švigne mimo njega človek, katerega zasleduje stražnik. Ta je stalno vpil in opozarjal ljudi na ulici: »Primite ga! Platonov učitelj se za te pozive ni dosti zmenil in je šel dalje. Ko je prišel do

njega stražnik, ga je pošteno nahrulil z besedami: »Kaj si gluh? Zakaj nisi prestregel morilca?« »Morilec? Kaj je eploh to? Kaj razumeš pod tem?« »In ti še vprašuješ? Morilec je človek, ki mori.« — »Torej mesar.« — »Norec. Mislim človeka, ki umori drugega človeka.« »Razumem, razumem. Torej vojak.« — »Neumna betica, človek venčar, ki

v miru umori koga drugega. — »No, zdaj mi je stvar jasna. Torej krvnik.« — »Osel stari, človek vendar, ki umori koga na svojem domu.« — »Da, da, zdaj šele vem. Zdravnik.« Stražnik je uvidel, da s svojim sogovornikom ne bo prišel do konca in je odbrzel dalje. Pred tem je pa še jezno pljunil v cestni prah.

Sobe

Istejo:

Uradnica

mirna, čista in točna plačnica s svojo posteljino, išče sobo pri krščanski družini, v središčni mestu. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Junije« št. 3272.

Živali

Ovce

solčavske pasme, 7 komadov, med temi 4 breje, prodaj takoj — najraje skupaj. Nahačajo se v Ljubljani, Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 3265.

Oslčka

za vprego, 4 leta starega — prodaj. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 3229.

Zahvala

za vse dokaze sožalja in sočutja, ki smo jih prejeli ob težki izgubi našega dragega moža, očeta, brata in tasta, gospoda

Antona Mencingerja

posestnika in trgovca

se tem potom najpristneje zahvaljujemo. Iskreno zahvalo č. duhovščini, darovalcem vencev in šopkov, vsem mnogim prijateljem in znancem, ki so ga spremlili k večnemu počitku. Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, dne 1. junija t. l. ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Ljubljani, dne 26. maja 1942.

Žaluoja žena, hčerka in ostalo sorodstvo.

Po težki bolezni nam je umrl dne 25. maja 1942, previden s tolažili svete vere, naš ljubljani soprog, predobri oče, stari oče, stric, svak in tast, gospod

Prešern Ivan

tovarnar v Kranju

Na zadnji poti ga bomo spremili v sredo, dne 27. maja 1942, ob pol petih popoldne z žal, kapele sv. Nikolaja k Sv. Križu.

Ljubljana, Kranj, dne 26. maja 1942.

Žaluojači: Frančiška, soproga. Marija, poroč. dr. Zajc, Frančiška, Aleksander - otroci. Dr. Drago Zajc, zet. Drago, vnuček — in ostalo sorodstvo.

Ada Negri:

LOVEC

Nekaj minut smo ostale brez besed. Miss je smrčala v kotu.

»To je človek, s katerim bi se morala poročiti,« je rekla končno Eddi s hripavim glasom. »Bil je 15 let starejši od mene. V mladosti je prepotoval ves svet. Od teh potovanj mu je ostala v krvi naveličnost za navadno življenje, sovraštvo do preugodnih poti in strast po avanturah. Bil je zelo bogat, brez sorodnikov, popolnoma prost. Ljubila sem ga in ga s tem utrujala. Kaj storiti? Ljubila sem ga preveč, ljubila sem ga strastno. Bila sem ljubosumna, bila sama zase, nasilna. Nobena ženska ni ljubila tako. Kakšna sramota! Tako ljubiti, ne da bi bila sama ljubljena. Nekega dne mi naznani njegovo pismo, da je spet odpotoval. Ni povedal kam. Pravil je »daleč«. Razumete? Daleč, kjer bi ga jaz ne mogla in ne znala najti. Obljubljal je, da bo še pisal, da »bodi mirna in čakaj s potrpežljivostjo«. Nič več ni pisal, ni se več vrnil. Nič več nisem zvedela o njem. Je živ? Mrtev? Ljubše bi mi bilo, da bi bil mrtev.«

Bruhnila je v smeh, v čemer je bilo neko nesoglasje. Nato je dostavila:

»Ljubila sem ga preveč, da bi se mu odpovedala. Postajala sem nora. Izgubila sem bila svojega človeka; nisem hotela biti več ženska.«

Nehote smo se zagledale v njeno lovsko obleko, v njene škornje, v njeno moško postavo, ki je bila v tako ostrim nasprotju z ubogimi besedami uboge ženske, ranjene v lastni ljubezni, katero je izgovorila z lastnimi ustinimi.

»Nisem več hotela, da bi me ljudje klicali z

mojim imenom, zakaj to ime je izgovarjal on. Tudi obleči se nisem več hotela v lepa oblačila, kajti on jih ne bi več videl. Potem sem se bala za svoje življenje. Preden je odpotoval, sem bila njegova. Bala sem se ljubezni drugih ljudi. Da bi ostala zvesta, sem se oblekla kot mož. V moški obleki, sem mislila, bom mogla čutiti kot mož in ne bom več trpela zaradi svojih ženskih slabosti. In proč! Proč od kraja, proč od prijateljev, proč, med tujce! Tudi jaz potikam se po svetu! Sedaj sem tu. Brez sebe in brez njega. Brez obeh.«

Imela sem pogum, da sem jo prekinila in ji rekla:

»Ti si se zmotila. Nisi ozdravljena, ker si se zmotila. Morala bi očuvati žensko v sebi za svoj spomin in za drugo ljubezen.«

»Druga ne more priti. V meni so mrgole in kipele besede, ki bi jih hotela izgovoriti, toda neki naravni sram me je zadrževal. Cutila sem v zdravi preprostosti nagona, da bi ga bila zagrenila, namesto, da bi napravila nanj slab vtis, če bi se bila upirala svoji bolečini. Toda bolečina nam je od Boga dana in mi jo moramo sprejeti, kakršna je. Ženska je vedno ženska: s svojim telesom, da rodi in s prsi, da doji svoje otroke. Bila je neke vrste plemenitost v tem temnem odklonu.«

Toda ni zadostovalo, da bi jo bila presodila. Razumela sem s pogledom, da so moje tovarišice trpele z Eddi, kakor sem trpela jaz.

Toda, ali smo imele pravico soditi Eddi, kajti ona se je danes izpovedala po tako dolgem molku? Vedeti ali ne vedeti, ni bilo isto. Nismo bile v njeni družbi iz čistega veselja, pač pa bolj iz radovednosti, da bi zvedele, zakaj je začela živeti kot mož. In kakšno škodo je končno naredila, če so ji vsi v kraju, mali in veliki, hoteli le dobro.

Da, naredila je škodo zase samo. Samo tedaj, ko smo poslušale njeno zgodbo, si nismo dajale odgovora, toda, kako bedne in strahopetne smo bile! Ona nam je brala na čelu to misel. Postala je rdeča, pa spet blede. Naj omenim končno barvo njenih oči: rujave, progaste... modre, nekoliko zmedene oči plavalaske. Morda pa ni pripovedovala notranje sebičnosti; in druga stran resnice je bila v njej bolj boleče temna, kakor v nas. Prav zaradi tega je trpela. In dala bi vse, samo da ne bi pokazala albuma, samo, da ji ne bi bilo treba nič povedati o sebi.

Z močjo, kakršne ne bi pričakovala, me je zgrabila za rame in me stisla.

»Ni tako! Moraš razumeti! Moraš razumeti!«

S krenitjo je zadela ob mojo vratno verižico, ki je bila iz steklenih biservov. Niti trideset soldov ni bila vredna, vendar sem bila izredno žalostna, ker so se biseri na kamnitem podu razbili. S temi biseri se je zdrobilo nekaj moje nevedne mladosti; in tega je bila kriva Eddi.

V tem trenutku sem imela priliko spoznati skoraj vražje razumevanje Katarine Dompre. Postavila se je med naju in zmerjala obe, se smejala, imela obe za norca, zasmejovala vse, tudi Eddino izpoved, ne da bi rekla besedico, s katero bi jo ranila. Eddi je to mirno prenesla. Chiarascuro, z nizko glavo, je trmasto molčala. Album je ostal na mizi široko odprt na stran, kjer sta bili dve različni eliki. Ko je luna vžrla, smo pozdravile Eddi in odšle. In neki notranji glas mi je pravil, da je bilo s tem dnem najino prijateljstvo končano.

Bela cesta — mlečna reka... Še vidim v tej belini naše sence, skrivljene, čudne, zdaj dolge in nežne, zdaj spet majhne in brez oblik. Z njimi je izginil čas mladosti. Kadar se spomnim te mla-

dosti, se mi zdi kot tiste sence, črne in fantastične na beli cesti, ki jo luna osvetljuje.

Eddi je odpotovala iz Motte nekaj let kasneje; umrla je na morju med vožnjo iz Genove v New York.

Jaz sem bila še pred njo zapustila kraj. Brala sem svoje ime na naslovnih straneh v izložbah knjigarn velikega mesta, v člankih dnevnikov, med klicaji in med vprašaji. Tak je bil sloves, takrat se mi je zdel lep. Nisem se še zavedala žalostnih posledic: izgubila sem pri tem veselje, neodvisnost in svobodo. Tisočkrat bolj svobodna kot jaz, je Nanetta dei Riessi, dninarka in luščilka riža v Moti. Toda če bi mi bila epet ponujena prejšnja svoboda, ne bi vedela kaj z njo storiti, kajti popolnoma sem se spremenila.

Kolikokrat v življenju sem postala popolnoma drugačna? Vendar se dobro spominjam vseh svojih sprememb, ki imajo vse isti obraz in kar je glavno, isto erce.

Skoraj bi pozabila na Eddi. Katarina Dompre mi je sporočila o njenem odhodu v Ameriko, in o njeni nepričakovani smrti. Izdihnula je na mostiču ladje v nekaj minutah za srčno paralizo. Nikomur ni povedala, da je bila bolna na srcu.

Mrtva, sama, daleč od domačega kraja, daleč od kraja, kjer je mislila, da bo našla samo sebe. Njeno telo so spustili v vodo, voda ga je požrla. Nikdar ne bo počivalo v pravem grobu, nikdar ne bo njeno ime napisano na nagrobni plošči. In na drugi strani, kdo smo mi, in kdo, razen Boga, nas more poznati, soditi in klicati z našim pravim imenom!

Kadar koli se spomnim nanjo, zaslišim eteklene bisere, ki padajo na pod.

KONEC.